

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

54. An si quis perpetravit aliquod delictum carnale in die Jovis Sancti, vel
eo die, qui ad confessionem accedit, teneatur postea in confessione
aperire hanc circunstantiam? Idem est dicendum si ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](#)

quod pénitens alium Confessarium querat, qui in suspicionem Complicis venire non possit, quia si aliquod praeceptum adesset, est praeceptum diuinum de conseruanda, ac tuenda fama Complicis, quam putat in casu de quo loquimur, non periclitari.

3. Sed merito aduersus illum infurgit nouissimum Pater Lugo de Sacrament. Panit. disp. 16. sect. 7. num. 392. quia pénitens alter faciendo absque causa infamat proximum cùm possit adire Confessarium, cui persona Complicis ignota sit. Et ideo possit aliquis dicere ad restitutionem famæ teneri, cùm fine rationabili causa manifestauit complicem: poterat enim, vt suppono, sine ullo incommodo alium Confessarium petere; & ideo non solum peccavit contra charitatem, sed etiam contra iustitiam. Erit autem, vt optimè obseruat Lugo vbi supr. à num. 418. aptior modus restituendi, si extra confessionem dicatur Confessario sub eodem signo: Erravi, dum tibi unum Complicem pro alio dixi, quem errorem si potuerit Confessario apparentibus rationibus persuadere non mentitur; cùm revera erraverit, illum complicem, quem non debebat manifestando. Et in casu, quod impossibilis, vel inutilis esset talis fame restitutio, semper tamen pénitens tenebitur impedire, vel refarcire omnia damnâ extrinseca, que ex tali manifestatione iniusta complex patietur. Ita Lugo fatis quidem probabiliter: sed vt verum fatear, si opinio illa Caietani esset probabilis, nemp̄ manifestare crimen vni vel alteri, qui pro sua prudentia suppressuri sint silentio, non esse peccatum mortale, probabilit̄ excusatetur talis pénitens a faga restitutione; scio P. Lugo n. 395. dictam Caietani opinionem falsam vocare: tamen probabilem ego puto, & illam me citato tangam probabilem admittunt hi omnes, videlicet, Stephanus Bauni in Theol. Mor. tract. 4. quest. 15. dub. 8. Bassus in Floribus Theologie Practica verb. detrac. 1.n. 11. & Zambellus in Rer. Morali. verb. fama n. 10. præter alios, quos ego alibi adduxi: quibus addo Cælestinum in Compend. Theol. Mor. tract. 10. cap. 2. Concedo tamen sententiam Patris Lugo contra Caietanum esse probabilem, quam nouissime sustinet Joannes V Viggers de iustit. & iur. tract. 4. cap. 1. dub. 4. num. 16. & Agidius Trullench in Decalogum 10. 2. lib. 7. cap. 10. dub. 11. & Fagundez etiam in Decalogum tom. 2. lib. 8. cap. 2. num. 24.

Sup. hoc op. n. 1. Ref. præter. &c. in aliis eius annos.

2. Sed hanc sententiam ferè omnes neotici refellunt, vt Ledesma in sum. tom. 1. de Panit. c. 18. fol. mibi 229. Petrus Fay in addit. ad 3. part. q. 9. art. 2. dub. 1. 2. Valq. in 3. part. tom. 4. q. 1. 9. art. 1. dub. 4. n. 24. Bonacina de Sacram. diff. 5. q. 5. sect. 2. punct. 2. §. 3. diff. 3. n. 29. Coninch de Sacr. diff. 7. dub. 4. n. 27. Nugus in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 9. art. 2. dub. 3. & alijs. Quia in diebus festiis non prohibetur opus seruile spirituale, scilicet peccatum, quod tale tantum dicitur metaphoricè, sed seruile propriè corporale, scilicet mechanicum: nisi talia peccata efficerentur in contemptu diei festi. Vnde ad dubium quæsitus respondeo, circumstantia peccata perpetrati in die Iouis sancti, vel alterius magnæ Festiuitatis, non esse in confessione aperiendam: quia, vt nota Filiuci tom. 2. tr. 21. c. 9. n. 347. est tantum circumstantia aggravanis. Et ita nostram sententiam docet Henriquez lib. 5. c. 6. n. 6. vbi sic afferit: Circumstantia temporis aliquando gravat peccatum, vt si in solemnis festo, aut hebdomada sancta, fiat peccatum externum, & multi putant necessarium esse, id exprimere in confessione: sed revera non tenetur pénitens explicare in confessione.] Ita Henriquez. Et idem dicendum est, si aliquis peccatum perpetravit in die, qua postea confitetur, vel in die, qua facram Eucharistiam sumpsit. Et ita docet contra aliquos Homobonus de exam. Eccles. p. 1. tr. 5. c. 12. q. 1.

RESOL. LV.

An si quis statim post communionem fornicaretur, neatur hanc circumstantiam in confessione explicari? Et infertur, quod peccans in die festo, vel fornicans in die Iouis sancti, vel in die, quo confitetur, vel communicauit, modo non sit statim post communionem, sed celebrationem, non tenetur in confessione hanc circumstantiam explicare. Ex p. 1. tr. 8 & Misc. 8. Ref. 5.

§. 1. A Ffirmatiū respondet Cardinalis Lugo. Idem, cum ipso docet non tamē ex eius principiis Dicastillus de Sacr. tom. 2. tr. 8. diff. 9. dub. 8. n. 73. vbi sic ait: Et quidem si verum esset, quod alii dicabant: nempe in die, qua accepta est Eucharistia peccatum commissum habere malitiam specialē explicandam in confessione, sequeretur Sacerdotes quotidie celebrantes frequentissimè debere explicare circumstantiam Missæ illa die celebrata, quod videtur difficile, vt notauit Eminentissimus Lugo num. 523.

2. Non tamē desunt, vt videre est apud eundem n. 524, qui putent aliquod peccatum ratione temporis Sacri contrahere malitiam grauem novam necessariò explicandam: cuius rei exempla adhibentur. Primum si die Parasceves, aliquis vellet ludos publicos, comedias, & ludicra spectacula & similia exhibere, sicut in diebus Bacchanaliorum, quam putant grauissimum irreuerentiam contra Sacratissimum diem Passionis Christi Domini. Hoc exemplum ego non negauerim continere graue peccatum; & in hoc assentior eidem Cardinali. Sed non possum imprimis non videre eam esse circumstantiam alterius peccati per loquendo (de circumstantiis vero nunc disputamus) sed esse primarium peccatum ex se; si actus ipsi per se non sunt lege prohibiti: tunc enim explicare illud peccatum non esset explicare circumstantiam alterius peccati, sed primarium peccati materiam, in quo ipmetem Cardinalis consentire debet, & cum illo notauimus simul in simili, tum num. 644. tum num. 666. paulo ante finem.

3. Deinde non possum non videre illas actiones non esse contra aliquam prohibitionem Ecclesiæ, aut

RESOL. LIV.

An si quis perpetranit aliquod delictum carnale in die Iouis Sancti, vel eo die, quo ad confessionem accedit, teneatur postea in confessione aperiare hanc circumstantiam?

Idem est dicendum, si aliquis peccatum perpetravit in die, qua sacram Eucharistiam sumpsit, vel in die alius magna festinitatis.

Et infertur, an circumstantia diei festi sit in confessione aperienda, vt blasphemare, peccare, furari, &c. Ex part. 1. tr. 7. Ref. 32.

Sup. controlo in hac Ref. in §. vlt. ante medium. Ref. leg.

§. 1. A Ffirmatiū respondet Medina in summ. lib. 1. c. 9. §. 1. Pitigianus in 4. tom. 2. diff. 17. q. vnica, art. 5. in fin. Rodriq. in sum. tom. 1. c. 5. 3. n. 12. Llamas in sum. p. 3. c. 8. §. 1. & alijs: Et à fortiori docebūt hanc sententiam illi qui assentunt circumstantiam diei festi esse de necessitate confessionis: & ita docuerunt Alensis 3. p. 9. 3. 2. mē. 5. art. 2. D. Antonius 3. p. tit. 17. c. 17. §. 1. Maior in 4. diff. 17. q. 4. Angelus verb. præcipuum. n. 5. Adrianus in 4. de confess. §. 1. & alijs assentes, vt dixi, circumstantiam diei festi esse in confessione aperiendam, vt blasphemare, peccare, furari, &c.

Sup. hoc in tom. 7. tr. 5.